

Simple Is the Doctrine of Jesus Christ

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

Jeesuksen Kristuksen oppi on yksinkertainen

Presidentti Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

October 2024 general conference

I bear witness of the sacred work of teaching Heavenly Father's children the simple doctrine of Jesus Christ.

All of us have family members we love who are being tempted and tried by the seemingly constant forces of Satan, the destroyer, who would make all God's children miserable. For many of us, there have been sleepless nights. We have tried to surround the people who are at risk with every force for good. We have pled in prayer for them. We have loved them. We have set the best example we could.

Alma, a wise prophet from ancient times, faced similar trials. The people he led and loved were frequently under attack by a ferocious enemy, yet they were still trying to rear righteous children in a world of wickedness. Alma felt his only hope of victory was a force which at times we underestimate and often use too little. He pled for God's help.

Alma knew that for God to help, repentance was required by those he led, as well as his adversaries. Thus, he opted for a different approach to battle.

The Book of Mormon describes it this way: "And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had ... more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God."

The word of God is the doctrine taught by Je-

Todistan pyhästä työstä, kun taivaallisen Isän lapsille opetetaan Jeesuksen Kristuksen yksinkertaista oppia.

Meillä kaikilla on perheessä ja suvussa niitä, joita me rakastamme ja joita Saatanan – tuhoajan – voimat tuntuvat kiusaavan ja koettelevan loputtomiin, sillä hän haluaisi tehdä kaikista Jumalan lapsista onnettomia. Monet meistä ovat viettäneet unettomia öitä. Olemme yrittäneet ympäröidä vaaralle alttiina olevat ihmiset kaikin hyvää edistävin voimin. Olemme anoneet rukouksessa heidän puolestaan. Olemme rakastaneet heitä. Olemme olleet mahdollisimman hyvänä esimerkkinä.

Alma, muinaisten aikojen viisas profeetta, kohtasi samanlaisia koettelemuksia. Hänen johtamansa ja rakastamansa kansa oli usein julman vihollisen hyökkäyksen kohteena, mutta silti he yrittivät yhä kasvattaa vanhurskaita lapsia jumalattomuuden täyttämässä maailmassa. Alma tunsi, että hänen ainoa toivonsa voitosta oli voima, jota me toisinaan aliarvioimme ja usein hyödynämme liian vähän. Hän pyysi apua Jumalalta.

Alma tiesi, että Jumalan avun saamiseksi hänen johtamiensa ihmisten ja myös hänen vastustajiensa oli tehtävä parannus. Niinpä hän valitsi taisteluun erilaisen lähestymistavan.

Mormonin kirjassa kuvaillaan sitä tällä tavoin: ”Ja nyt, koska sanan saarnaamisella oli suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein – niin, sillä oli – – kansan mieleen voimallisempi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille oli tapahtunut – sen tähden Alma ajatteli olevan hyväksi, että he kokeilisivat Jumalan sanan voimaa.”

Jumalan sana on Jeesuksen Kristuksen ja Hä-

sus Christ and by His prophets. Alma knew that the words of doctrine had great power.

In the 18th section of the Doctrine and Covenants, the Lord revealed the foundation of His doctrine:

“For, behold, I command all men everywhere to repent. ...

“For, behold, the Lord your Redeemer suffered death in the flesh; wherefore he suffered the pain of all men, that all men might repent and come unto him.

“And he hath risen again from the dead, that he might bring all men unto him, on conditions of repentance.”

“And you shall fall down and worship the Father in my name.

“... You must repent and be baptized, in the name of Jesus Christ.”

“Ask the Father in my name in faith, believing that you shall receive, and you shall have the Holy Ghost.”

“And now, after ... you have received this, you must keep my commandments in all things.”

“Take upon you the name of Christ, and speak the truth in soberness.

“And as many as repent and are baptized in my name, which is Jesus Christ, and endure to the end, the same shall be saved.”

In those few passages, the Savior gives us the perfect example of how we should teach His doctrine. This doctrine is that faith in the Lord Jesus Christ, repentance, baptism, receiving the gift of the Holy Ghost, and enduring to the end blesses all of God’s children.

As we teach these principles to those we love, the Holy Ghost will help us to know the truth. Because we need the promptings of the Holy Ghost, we must avoid speculation or personal interpretation that goes beyond teaching true doctrine.

That can be hard to do when you love the person you are trying to influence. He or she may have ignored the doctrine that has been taught. It is tempting to try something new or sensational. But the Holy Ghost will reveal the spirit of truth only as we are cautious and careful not to go beyond teaching true doctrine. One of the surest ways to avoid even getting near false doctrine is to choose to be simple in our teaching. Safety is gained by that simplicity, and little is lost.

nen profeettojensa opettamaa oppia. Alma tiesi, että opin sanoilla on suuri voima.

Opin ja liittojen luvussa 18 Herra ilmoitti oppinsa perustan:

”Sillä katso, minä käsken kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen – –.

Sillä katso, Herra, teidän Lunastajanne, kärsi kuoleman lihassa; ja niin hän kärsi kaikkien ihmisten tuskan, jotta kaikki ihmiset voisivat tehdä parannuksen ja tulla hänen luoksensa.

Ja hän on noussut kuolleista, jotta hän voisi tuoda kaikki ihmiset luoksensa parannuksen ehdoilla.”

”Ja langetkaa maahan ja palvelkaa Isää minun nimessäni.

– – Teidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen.”

”Pyytäkää uskossa Isältä minun nimessäni uskoen saavanne, niin te saatte Pyhän Hengen.”

”Ja nyt, sen jälkeen kun olette saaneet tämän, teidän täytyy pitää minun käskyni kaikessa.”

”Ottakaa päällenne Kristuksen nimi ja puhukaa vakavasti totuutta.

Ja kaikki, jotka tekevät parannuksen ja ottavat kasteen minun nimeeni, joka on Jeesus Kristus, ja kestävät loppuun asti, pelastuvat.”

Näissä muutamissa kohdissa Vapahtaja antaa meille täydellisen esimerkin siitä, kuinka meidän tulee opettaa Hänen oppiaan. Tämä oppi on, että usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, parannus, kaste, Pyhän Hengen lahjan saaminen ja kestäminen loppuun asti siunaavat kaikkia Jumalan lapsia.

Kun opetamme näitä periaatteita niille, joita rakastamme, Pyhä Henki auttaa meitä tuntemaan totuuden. Koska me tarvitsemme Pyhän Hengen innoitusta, meidän täytyy välttää spekulointia ja henkilökohtaisia tulkintoja, jotka menevät tosi opin opettamista pidemmälle.

Se voi olla vaikeaa, kun henkilö, johon yrittämme vaikuttaa, on meille rakas. Hän ei ehkä ole piitannut opista, jota on opetettu. On houkuttelevaa kokeilla jotakin uutta tai sensaatiomaista. Mutta Pyhä Henki ilmoittaa totuuden hengen vain, kun olemme varovaisia ja huolehdimme siitä, että opetamme ainoastaan tosi oppia. Yksi varimmista keinoista välttää joutumasta lähellekään väärää oppia on se, että päätämme opettaa yksinkertaisesti. Tämä yksinkertaisuus antaa varmuutta eikä vie juuri mitään.

Teaching simply allows us to share the saving doctrine early on, while children remain untouched by the deceiver's temptations that will later confront them, long before the truths they need to learn are drowned out by the noise of social media, peers, and their own personal struggles. We should seize every opportunity to share the teachings of Jesus Christ with children. These teaching moments are precious and far fewer compared to the relentless efforts of opposing forces. For every hour spent instilling doctrine into a child's life, there are countless hours of opposition filled with messages and images that challenge or ignore those saving truths.

Some of you may wonder whether it might be better to draw your children closer to you through having fun, or you may ask whether the child may start to feel overwhelmed by your teachings. Instead, we should consider, "With so little time and so few opportunities, what words of doctrine can I share that will strengthen them against the inevitable challenges to their faith?" The words you share today could be the ones they carry with them, and today will soon pass.

I have always admired my great-grandmother Mary Bommeli's devotion to sharing the doctrine of Jesus Christ. Her family was taught by missionaries in Switzerland when she was 24.

After being baptized, Mary desired to join the Saints in America, so she made her way from Switzerland to Berlin and found work with a woman who employed her to weave cloth for the family's clothing. Mary lived in a servant's room and set up her loom in the home's living area.

At that time, teaching the doctrine of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints was illegal in Berlin. But Mary found she could not keep from sharing the things she had learned. The woman of the house and her friends would gather around the loom to hear Mary teach. She spoke of the appearance of Heavenly Father and Jesus Christ to Joseph Smith, the visitation of angels, and the Book of Mormon. Remembering the accounts of Alma, she taught about the doctrine of the Resurrection. She testified that families can be reunited in the celestial kingdom.

Mary's enthusiasm to share the doctrine of

Yksinkertaisesti opettaminen suo meidän kertoa pelastavasta opista varhaisessa vaiheessa, kun lapset eivät ole vielä kokeneet pettäjän kiusauksia, jotka myöhemmin kohtaavat heitä, ja kauan ennen kuin sosiaalisen median, ikätoverien ja heidän omien henkilökohtaisten kamppailujensa melu hukuttaa alleen totuudet, jotka heidän on opittava. Meidän tulee tarttua jokaiseen tilaisuuteen kertoa lapsille Jeesuksen Kristuksen opetuksista. Nämä opetushetket ovat kallisarvoisia ja paljon harvinaisempia verrattuna vastustavien voimien armottomiin ponnisteluihin. Jokaista hetkeä kohti, joka käytetään opin juurruttamiseen lapsen elämään, on lukemattomia vastustuksen hetkiä täynnä viestejä ja kuvia, jotka kyseenalaistavat nuo pelastavat totuudet tai eivät piittaa niistä.

Jotkut teistä saattavat miettiä, olisiko teidän parempi tuoda lapsianne lähemmäksi itseänne hauskanpidon kautta, tai saatatte kysyä, alkavatko opetuksenne ehkä lannistaa lasta. Sen sijaan meidän tulisi miettiä: "Kun aikaa on niin vähän ja mahdollisuuksia niin harvassa, niin mitkä lausumani opin sanat vahvistavat heitä heidän uskonsa väistämättömiä haasteita vastaan?" Sanat, joita lausutte tänään, voivat olla niitä, joita he säilyttävät mielessään, ja tämä päivä menee pian ohi.

Olen aina ihaillut isoisäni äidin Mary Bommelin omistautumista Jeesuksen Kristuksen opista kertomiseen. Lähetysaarnaat opettivat hänen perhettään Sveitsissä, kun hän oli 24-vuotias.

Kasteensa jälkeen Mary halusi liittyä pyhien joukkoon Amerikassa, joten hän matkusti Sveitsistä Berliiniin ja sai töitä eräältä naiselta, joka palkkasi hänet kutomaan kangasta perheen vaatteita varten. Mary asui palvelijanhuoneessa ja pystytti kangaspuunsa talon olohuoneeseen.

Siihen aikaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon opin opettaminen Berliinissä oli laitonta. Mary huomasi kuitenkin, ettei hän voinut olla kertomatta oppimistaan asioista. Talon emännällä ja hänen ystävillään oli tapana kokoontua kangaspuiden ympärille kuuntelemaan Maryn opetusta. Hän kertoi taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen ilmestymisestä Joseph Smithille, enkelien käynneistä ja Mormonin kirjasta. Muistaen Alman kertomukset hän opetti oppia ylösnousemuksesta. Hän todisti, että perheet voidaan yhdistää jälleen selestisessä valtakunnassa.

Maryn into kertoa palautetun evankeliumin

the restored gospel soon caused trouble. It was not long before the police took Mary off to jail. On the way, she asked the policeman for the name of the judge she was to appear before the next morning. She also asked about his family and if he was a good father and husband. The policeman described the judge as a man of the world.

In the jail, Mary requested a pencil and some paper. She spent the night writing a letter to the judge, bearing witness to the Resurrection of Jesus Christ as described in the Book of Mormon, discussing the spirit world, and explaining repentance. She suggested that the judge would need time to reflect on his life before facing final judgment. She wrote that she knew he had much to repent of, much which would deeply sadden his family and bring him great sorrow. In the morning, when she had finished her letter, she gave it to the policeman and asked him to deliver it to the judge, and he agreed to do so.

Later, the policeman was summoned by the judge to his office. The letter Mary had written was irrefutable evidence that she was teaching the doctrine of the restored gospel and, by so doing, breaking the law. However, it wasn't long before the policeman returned to Mary's cell. He told her that all charges were dismissed and that she was free to go. Her teaching the doctrine of the restored gospel of Jesus Christ had caused her to be cast into jail. And her declaring the doctrine of repentance to the judge got her cast out of jail.

Mary Bommeli's teaching did not end with her release. The record of her words passed true doctrine down through generations yet unborn. Her belief that even a new convert could teach the doctrine of Jesus Christ has ensured that her descendants will be strengthened in their own battles.

As we do our best to teach those we love about the doctrine of Jesus Christ, some may still not respond. Doubts may creep into your mind. You might question whether you know the Savior's doctrine well enough to teach it effectively. And if you've already made attempts to teach it, you may wonder why the positive effects aren't more visible. Don't give in to those doubts. Turn to God for help.

opista aiheutti pian ongelmia. Ei kestänyt kauan, ennen kuin poliisi vei Maryn vankilaan. Matkalla Mary kysyi yhdeltä poliisilta sen tuomarin nimeä, jonka eteen hänen oli määrä joutua seuraavana aamuna. Hän kysyi myös tämän perheestä ja siitä, oliko tämä hyvä isä ja aviomies. Poliisi kuvaili tuomaria maailmalliseksi mieheksi.

Vankilassa Mary pyysi kynää ja paperia. Hän vietti yön kirjoittamalla tuomarille kirjeen, jossa hän todisti Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksesta, kuten sitä kuvataan Mormonin kirjassa, kertoi henkimaailmasta ja selitti parannusta. Hän antoi ymmärtää, että tuomari tarvitsisi aikaa pohtia omaa elämäänsä ennen viimeistä tuomiota. Mary kirjoitti tietävänsä, että tuomarilla oli elämässään paljonkin sellaista, mistä hänen pitäisi tehdä parannus, paljon sellaista, mikä syvästi murehduttaisi hänen perhettään ja toisi hänelle suurta surua. Aamulla, kun hän oli saanut kirjeensä valmiiksi, hän antoi sen poliisille ja pyysi tätä toimittamaan sen tuomarille, ja poliisi suostui tekemään niin.

Myöhemmin tuomari kutsui poliisin puheilleen. Maryn kirjoittama kirje oli kiistaton todiste siitä, että hän opetti palautetun evankeliumin oppia ja niin tehdessään rikkoi lakia. Ei kuitenkaan kestänyt kauan, ennen kuin poliisi palasi Maryn selliin. Hän kertoi Marylle, että kaikki syytteet oli hylätty ja että Mary oli vapaa lähtemään. Maryn opetus Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin opista oli aiheuttanut sen, että hän joutui vankilaan. Ja se, että hän oli julistanut tuomarille parannuksen oppia, vapautti hänet vankilasta.

Mary Bommelin opettaminen ei päättynyt hänen vapauttamiseensa. Kertomus hänen sanoistaan on välittänyt tosi oppia eteenpäin vielä syntymättömille sukupolville. Hänen uskonsa siihen, että uusikin käännynnäinen voi opettaa Jeesuksen Kristuksen oppia, on varmistanut, että hänen jälkeläisensä saavat vahvistusta omista taisteluissaan.

Kun teemme parhaamme opettaaksemme rakkaillemme Jeesuksen Kristuksen oppia, jotkut eivät ehkä siltikään vastaanota sitä. Mieleennee saattaa hiipiä epäilyksiä. Saatatte kyseenalaistaa sen, tunnetteko Vapahtajan opin tarpeeksi hyvin opettaaksenne sitä tehokkaasti. Ja jos olette jo yrittäneet opettaa sitä, saatatte ihmetellä, miksi myönteiset vaikutukset eivät ole näkyvämpiä. Älkää antako periksi niille epäilyksille. Kääntykää

“Yea, and cry unto God for all thy support; ... let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.”

“And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.”

If you pray, if you talk to God, and if you plead for His help for your loved one, and if you thank Him not only for help but for the patience and gentleness that come from not receiving all you desire right away or perhaps ever, then I promise you that you will draw closer to Him. You will become diligent and long-suffering. And then you can know that you have done all that you can to help those you love and those you pray for navigate through Satan’s attempt to derail them.

“But they that wait upon the Lord shall renew their strength; they shall mount up with wings as eagles; they shall run, and not be weary; and they shall walk, and not faint.”

You can find hope in the scriptural record of families. We read of those who turned away from what they were taught or who were wrestling with God for forgiveness, such as Alma the Younger, the sons of Mosiah, and Enos. In their moments of crisis, they remembered the words of their parents, words of the doctrine of Jesus Christ. Remembering saved them. Your teaching of that sacred doctrine will be remembered.

I bear witness of the sacred work of teaching Heavenly Father’s children the simple doctrine of Jesus Christ, which allows us to be spiritually-cleansed and ultimately be welcomed into God’s presence, to live with Him and His Son in glory forever in families. In the name of Jesus Christ, amen.

Jumalan puoleen saadaksenne apua.

”Niin, ja huuda Jumalan puoleen kaiken elantosi puolesta – –, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti.”

”Ja nyt minä tahdon teidän olevan nöyriä ja olevan myöntäviä ja lempeitä, sopuisia, täynnä kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä, itsenne hillitseviä kaikessa, tarkkoja Jumalan käskyjen pitämisessä kaikkina aikoina; että pyytäisitte kaikkea, mitä ikinä tarvitsette, sekä hengellistä että ajallista, antaen aina kiitokset Jumalalle kaikesta, mitä ikinä saatte.”

Jos rukoillette, jos puhutte Jumalalle ja jos pyydätte Hänen apuaan rakkaallenne ja jos kiittätte Häntä paitsi avusta myös kärsivällisyydestä ja lempeydestä – jotka ovat seurausta siitä, ettette saa kaikkea haluamaanne saman tien, ettekä ehkä koskaan – niin lupaan teille, että pääsette lähemmäksi Häntä. Teistä tulee uutteria ja pitkämielisiä. Silloin voitte tietää, että olette tehneet kaiken voitavanne auttaaksenne niitä, joita rakastatte, ja niitä, joiden puolesta rukoillette, suunnistamaan läpi Saatanan yrityksen suistaa heidät raiteilta.

”Mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohoavat siivilleen kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.”

Te voitte saada toivoa pyhien kirjoitusten perheiden kertomuksista. Luemme niistä, jotka kääntyivät pois siitä, mitä heille oli opetettu, tai jotka painivat Jumalan kanssa saadakseen anteeksi, kuten Alma nuorempi, Moosian pojat ja Enos. Hädän hetkinä he muistivat vanhempiensa sanat, Jeesuksen Kristuksen opin sanat. Muistaminen pelasti heidät. Teidän opetuksenne pyhästä opista muistetaan.

Todistan siitä pyhästä työstä, kun taivaallisen Isän lapsille opetetaan Jeesuksen Kristuksen yksinkertaista oppia, jonka ansiosta voimme puhdistua hengellisesti ja lopulta olla tervetulleita Jumalan luo, asumaan Hänen luonaan ja Hänen Poikansa luona kirkkaudessa ikuisesti perheinä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.